

Sygn. akt VII Pa 151/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym

Sędziowie Sądu Okręgowego: Katarzyna Gajewska (przewodniczący)

Stefania Zdunek-Waliczek

Izabela Gruszkowska

Protokolant st. sekr. sądowy Monika Morawska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2020 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

spraw z powództw R. G., R. S., S. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 21 maja 2019 r. sygn. akt IV P 1426/16

odrzuca apelacje.

Stefania Zdunek-Waliczek Katarzyna Gajewska Izabela Gruszkowska

Sygn. akt VII Pa 151/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 maja 2019 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie

IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa R. G., R. S. i S. K. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych zasądził od strony pozwanej na rzecz R. G. 6497,81 zł tytułem dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1755,29 zł od 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, od 4742,52 zł od 11 października 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I), zasądził od strony pozwanej na rzecz R. S. 2787,30 zł tytułem dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty (pkt II), zasądził od strony pozwanej na rzecz S. K. 5531,49 zł tytułem dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1708,71 zł od 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, od 3822,77 zł od 11 września 2014 r. do dnia zapłaty (pkt III), koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie zniósł (pkt IV), nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie 741 zł tytułem opłaty od pozwu, od ponoszenia której powodowie byli ustawowo zwolnieni oraz 1085,08 zł tytułem wydatków, tj. wynagrodzenia biegłego za sporządzoną opinią (pkt V), wyrokowi w punkcie I nadał rygor

natychmiastowej wykonalności do 1830 zł (pkt VI), wyrokowi w punkcie II nadał rygor natychmiastowej wykonalności do 1750 zł (pkt VII), wyrokowi w punkcie III nadał rygor natychmiastowej wykonalności do 1830 zł (pkt VIII).

Apelacje od powyższego wyroku złożyli powodowie, zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie oddalenia powództwa powyżej kwot zasądzonych w pkt. I, II, III (Sąd Rejonowy nie wyrzekł o oddaleniu powództwa ponad zasądzone kwoty), zarzucając naruszenie:

- art. 8 k.p. (bądź analogicznego art. 5 k.c.) poprzez jego niezastosowanie skutkujące przyjęciem zarzutu przedawnienia w sytuacji gdy:

- stanowił on nadużycie prawa podmiotowego gdyż pozwana spółka sama nie wykonywała swoich obowiązków i w pełni świadomie swoim zachowaniem naruszała standardy obowiązujące w stosunkach pracy i uprawnienia pracownicze oraz zasady współzycia społecznego gdyż celowo swoje działania kierowała na obejście przepisów o nadgodzinach i należnym wynagrodzeniu,

- pozostaje w rażącej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, gdyż powodowie dołożyli należytej staranności w dochowaniu terminu do dochodzenia roszczeń gdyż wytoczyli powództwo w 2014 roku a sprawa była prowadzona do sygn. akt IV P 556/14/N, pozwana złożyła odpowiedź na pozew jednak postępowanie w sprawie zostało zawieszono postanowieniem z 24 marca 2015 roku a następnie umorzone postanowieniem z 29 marca 2016 roku pomimo, że powodowie przed upływem roku - czyli 24 marca 2016 roku złożyli wniosek o jego podjęcie, co winno być uwzględnione przy ocenie zgłoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, gdyż stanowi bez wątpienia wyjątkowe okoliczności.

- art. 8 k.p. w zw. z art. 151¹ § 1 pkt 2 k.p. i art. 291 § 1 k.p. poprzez oddalenie powództw ponad zasądzone w pkt I, II, III kwoty i przyjęcie przedawnienia części roszczeń, podczas gdy w sprawie zachodzą wyjątkowe okoliczności a zarzut przedawnienia jest niezgodny z zasadami współzycia społecznego.

Wskazując na powyższe zarzuty powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powodów całych dochodzonych kwot oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości, zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na apelacje strona pozwana wniosła o ich oddalenie i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje podlegały odrzuceniu.

Zgodnie z art. 367 § 1 k.p.c., od wyroku sądu pierwszej instancji przysługuje apelacja do sądu drugiej instancji. Zaskarżone może być tylko orzeczenie istniejące. Nie można zatem wnieść środka odwoławczego od orzeczenia, które nie zostało - w rozumieniu przepisów prawa procesowego – wydane, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Chodzi tu zarówno o brak orzeczenia w ogóle, jak i o brak w wydanym orzeczeniu rozstrzygnięcia w określonym przedmiocie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8.03.2016 r. II IŻ 53/15). W niniejszej sprawie powodowie zaskarżyli wyrok w części, tj. w zakresie oddalenia powództw powyżej kwot zasądzonych w pkt I, II, III, w którym to zakresie Sąd Rejonowy nie wyrzekł o oddaleniu powództwa ponad zasądzone kwoty. Zdaniem Sądu Okręgowego wywiedzenie apelacji w takim przypadku jest niedopuszczalne, ponieważ brakuje substratu zaskarżenia. Skoro Sąd Rejonowy nie orzekł o części żądania, poprzez oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, strona ma prawo złożyć, przewidziany w art. 351 § 1 k.p.c., wniosek o uzupełnienie orzeczenia, a dopiero później wnieść apelację od wyroku w tym to zakresie, czego jednakże w niniejszej sprawie powodowie nie uczynili. Należy podkreślić, że wniosek o uzupełnienie orzeczenia nie konkuruje ze środkami odwoławczymi, a stanowi remedium, które może otworzyć drogę do skutecznego wniesienia apelacji.

Skoro powodowie wnieśli apelację dotyczącą przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, to środek ten na zasadzie art. 373 k.p.c. podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia, o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.